

Λίγες σκέψεις πριν τη νέα σχολική χρονιά για ένα ευαίσθητο θέμα.

Πρωτοπρεσβύτερος π. Γεώργιος Οικονόμου, Δρ. Θεολογίας, Εκπαιδευτικός.

Λίγες σκέψεις πριν τη νέα σχολική χρονιά για ένα ευαίσθητο θέμα. Τις μαθησιακές δυσκολίες, ειδικές, γενικευμένες, δυσλεξία, δυσγραφία, δυσαριθμησία, ελλειμματική προσοχή – υπερκινητικότητα και όλα τα υπόλοιπα.

Αν ως γονείς έχουμε ενδείξεις ότι ίσως το παιδί μας έχει κάποια μορφής μαθησιακή δυσκολία, αφού πρώτα αποδεχτούμε ότι μπορεί να συμβεί και στο δικό μας παιδί, οφείλουμε να απευθυνθούμε σε ειδικούς επιστήμονες. Τα Δημόσια Νοσοκομεία έχουν Ιατροπαιδαγωγικά Κέντρα, όπου, αφού κλείσουμε ραντεβού, θα γίνουν κάποιες συναντήσεις με ομάδα ειδικών παιδαγωγών, λογοθεραπευτών, εργοθεραπευτών, ψυχολόγων, και στο τέλος θα μας ενημερώσουν αναλυτικά. Αν μάλιστα υπάρχει κάποια διάγνωση θα μας δώσουν οδηγίες αλλά και επίσημο έγγραφο για το σχολείο, ώστε να ενημερωθούν οι εκπαιδευτικοί. Τα έγγραφα αυτά στα σχολεία προστατεύονται ως αυστηρά απόρρητα και δεν χρειάζεται να ανησυχούμε μήπως διαρρεύσουν. Ο εκπαιδευτικός στη συνέχεια θα προσαρμόσει τη δουλειά του με τέτοιο τρόπο ώστε το παιδί να μην αποθαρρύνεται και απογοητεύεται αλλά να μαθαίνει με τον τρόπο που μπορεί, να αναδεικνύει τα χαρίσματά του και να προοδεύει.

Γονέας ο ίδιος παιδιού με μαθησιακές δυσκολίες αναγνωρίζω πόσο βοηθήθηκε ακολουθώντας τη διαδικασία αυτή αλλά και έχοντας την τύχη να έχουμε μία εκπληκτική δασκάλα, εξαιρετικά πρόθυμη να ενημερώνεται και να συνεργάζεται με τους εκτός σχολείου ειδικούς παιδαγωγούς. Στο σημείο αυτό όμως οφείλω να αναφέρω ότι αυτό δεν είναι αυτονόητο. Υπάρχουν εκπαιδευτικοί όχι απλώς μη ενημερωμένοι για τα θέματα αυτά αλλά με παλαιολιθικές αντιλήψεις του τύπου «τεμπέλης είναι», «πήρε εκεί ένα χαρτί για να εξετάζεται προφορικά», «μάθαν όλοι τώρα», «σιγά μην βγάλω διαφορετικά θέματα». Θυμάμαι πρόσφατα έναν εκπαιδευτικό να καυχιέται ότι «εγώ τον ξεσκέπασα, δεν έχει τίποτα, γιατί τον ζορίζω και μια χαρά φοβάται και τα κάνει όλα»...

Για αυτούς τους λόγους θα ήταν καλό στο μέλλον να θεσπιστεί η επιμόρφωση σε θέματα ειδικής αγωγής ως υποχρεωτική προϋπόθεση εργασίας στην εκπαίδευση. Λένε πάλι κάποιои, ας φέρουν ειδικούς δασκάλους για αυτά τα παιδιά, εγώ δεν έχω επιμόρφωση. Συνάδελφοι, συγγνώμη, αλλά αν έχουμε αρκεστεί σε ένα πτυχίο που πήραμε κάποτε πριν «αιώνες» υπάρχει θέμα.

Μία άλλη παράμετρος αφορά την τάξη, όπου καλούμαστε να διαμορφώσουμε ένα κλίμα υποστηρικτικό και φιλικό προστατεύοντας κάθε παιδί από συμπεριφορές εκφοβισμού, κοροϊδιών, περιφρόνησης αλλά και αίσθησης κατωτερότητας λόγω ιδιαιτερότητας.

Δεν αναφέρομαι καν στην πολιτεία, η αναλγησία και αδιαφορία της οποίας είναι παγερή, καθώς οι οικογένειες καλούνται να καλύψουν μόνες τους όλα τα προκύπτοντα έξοδα.

Τέλος, το ίδιο το παιδί! Να μην πτοείται αλλά με πρότυπα και παραδείγματα τόσων ανθρώπων από τα αρχαία χρόνια, όπως ο βραδύγλωσσος Προφήτης Μωυσής (που σήμερα εορτάζει!), μέχρι τον δυσλεκτικό και χαμηλών επιδόσεων στο σχολείο Αϊνστάιν, να αγωνίζεται φιλότιμα με πίστη στις δυνατότητές του. Είχα μαθητές με δυσλεξία άριστους! Κάποιοι έχουν ήδη πάρει πτυχία και συνεχίζουν τις σπουδές τους παραπέρα.

Συμπερασματικά, οι μαθησιακές δυσκολίες δεν είναι πρόβλημα. Γίνονται πρόβλημα όταν παραμένουν αδιάγνωστες, αφρόντιστες ή σκοντάφτουν σε κακές νοοτροπίες.

Ας αγωνιστούμε με τη νέα σχολική χρονιά να παρέχουμε ένα καλύτερο σχολικό περιβάλλον για κάθε παιδί!

Πηγή : www.pemptousia.gr/